

brugerbetaling på kollektiv trafik, og at prisen på uddannelse skal stige mere i 2008?

Så vil jeg gerne rose skatteministeren for det klare svar: Direktøren får noget ud af det her, fordi han betaler mellemskat. Det er jeg sådan set enig i, og det er en ganske god forklaring på, hvorfor direktøren får noget ud af det i sådan rent tekniske termer. Men det forklarer jo ikke noget som helst om, hvorfor man vælger, at det skal have den sociale profil, at det lige netop er direktøren, der får noget ud af det.

Kl. 13.15

Vi ved ikke noget om, hvorfor man vælger at kalde det, at man letter i bunden, når direktøren får en skattelettelse på 5.000 kr. om året, kassedamen får en på 1.500 om året, og folkepensionisten og den studerende får 0 kr. ud af det her. Det siger det jo ikke noget om.

Det siger heller ikke noget om, hvorfor man sender en velfærdsregning videre til hver dansker på 2.000 kr. i form af dyrere busbilletter, i form af højere brugerbetaling på uddannelserne osv.

Det her er ikke at lette i bunden, det er at holde folk for nar. Det her er nogle skattelettelser, som først og fremmest kommer de velstillede til gode.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Anders Samuelsen, kort bemærkning, også den sidste.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Når skatteministeren bliver mødt med en så alvorlig anklage som et aftalebrud, som kan sætte hele forholdet på beskæftigelsesministerens område på spil, så svarer han lakonisk ved at henvise til side 3. Ikke mere.

Så vil jeg gerne over for de fjernseere, der måtte være, læse op, hvad der står på side 3. Der står: »Med forslaget om lavere skat på arbejde i denne størrelsesorden opfyldes erklæringen fra regeringen, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti i forbindelse med aftalen om »Flere i arbejde« fra oktober 2002.« Slut. Det er måden at argumentere på. Nu mener man, at man har opfyldt sine forpligtelser, ingen argumentation.

Det er fuldstændig ligesom finansieringen af hele skatteplanen her: Jamen vi har finansieret den, fordi vi har finansieret den. Det er simpelt hen ikke en værdig måde at føre politik på.

Jeg vil gerne have, at skatteministeren kommer op og forklarer, hvordan man har opfyldt aftalen »Flere i arbejde«, når den aftale gik ud på, at først fandt vi en pose penge, satte dem ind på kontoen, og hvis regeringen kunne komme med flere penge, så var det til yderligere skattnedsættelser. Regeringen kom så med flere penge, og så snupede de lige de penge, der stod på kontoen.

Det var ikke det, der stod i aftalen, men det er det, regeringen har gjort, og det er derfor, det er løftebrud.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke gå dybere ind i den sidste besvarelse. Jeg henviste til side 3, fordi emnet jo er der. Jeg kunne selvfølgelig også have henvist til den ordveksling og forklaring, som finansministeren, som dette jo hører under, har givet hr. Samuelsen. Og jeg synes da, at det ville være nyttigt, hvis der er udestående tvivlsspørgsmål i denne sag, så at fortsætte den dialog.

Så vil jeg sige til hr. Verner sen, at jo, man kan stille tingene op på mange måder. Det undrer mig i og for sig, at hr. Verner sen bliver ved med at gøre op, hvor stor lettelsen er pr. dag. Hvorfor ikke pr. time eller pr. minut, det kan man jo mere sige meget over.

Men det, jeg tror, mange mennesker synes, er, at hvis man i en ganske almindelig jævn arbejderfamilie får en lettelse, der svarer til en lønforhøjelse på 20.000-25.000 kr. om året, så er det nu også værd at regne med. Det er ikke så dårligt, som hr. Verner sen vil gøre det til, tværtimod. I min optik er det faktisk ganske godt.

Under alle omstændigheder må vi sige, at der faktisk ikke rigtig er nogen, der har oplevet en tilsvarende skattelettelse igennem mange år, uden at den blev ædt op af andre ting. Så lad nu være med at kaste vrang på det her. Det er måske ikke så meget, som hr. Verner sen kunne ønske sig, javel, men jeg tror, at der er ganske mange, som siger: O.k. nu er det altså begyndt at gå den rigtige vej, nu kan vi da se, at der er kommet et skifte, at der er flyttet nogle hegnspæle.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jacob Buksti for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Skatteministeren giver nærmest indtryk af, at 2010-perspektivet og den deri indregnede vækst